

ти, *весь день* е поученіе мое” (Псал. 119; 97). “Очи-тѣ ми прѣдзарятъ пощны-тѣ страки за да ся поучавамъ въ твое-то Слово” (Псал. 119; 118). “Твое-то слово е свѣтильникъ на позѣ-тѣ ми” (Псал. 119; 105, 130). Но какъ можемъ да ся поучаваме въ слово-то Божіе безъ да го четемъ?

Четеніе-то на Слово-то Божіе не е потребно само за единъ Христіанинъ частно, но необходимо е и за церковнѣ службѣ. “Христосъ по *обычай-тъ* си влѣзе въ съборище-то съббогень день, и стая да *чете*” (Лук. 4; 16; Мар. 13; 54; Лук. 11; 10). “И съббогень день влѣзохъ въ съборище-то и съдѣяхъ, и слѣдъ *прочитаніе-то* на законъ-тѣ и на пророцы-тѣ” — (Дѣян. 13; 14, 15). “И по обычаю си Павелъ влѣзе при тѣхъ, и три съботы наредъ ся *разговаряше* съ тѣхъ отъ *Исскіа-тъ*” (Дѣян. 17; 2).

Горѣписани-тѣ изводи доказувать че голѣма важность ся отдава на четеніе-то на Слово-то Божіе и причина-та на това е явна. То е сама-та книга, която ни открыва волѣ-тѣ на Създатель-тѣ ни и одрѣдѣява положително какъ можемъ да ся примиримъ съ него и да придобиемъ вѣчень живогъ. Само отъ него можемъ да научимъ какъвъ е Богъ, каквы смѣнныи и що изысква Богъ отъ насъ. Само-то Свято Писаніе може да ны умудря на спасеніе чрѣзъ вѣрж-тъ въ Христа Исуса. 2 Тим. 3; 15.) Спасеніе-то е чрѣзъ вѣрж, а вѣра е отъ слушаніе, а слушаніе-то е отъ Слово-то Божіе. Рим. 10; 17.